

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΘΑ ΑΝΘΙΣΕΙ

ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΣΤΑΧΤΕΣ

ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΩΝ

Μιας που έχουμε λύσει όλα τα οικονομικά/πολιτικά μας προβλήματα και δεν είχαμε τι άλλο να κάνουμε, είπαμε να ασχοληθούμε με τα βαφτίσια της Μακεδονίας. Για άλλη μια φορά, το σύνολο του συντηρητικού-πατριωτικού κομματιού της κοινωνίας που ονομάζουμε εθνικό κορμό βρήκε την αφορμή να εκφράσει τον εθνικιστικό λόγο και τις πρακτικές του.

Πολιτικοί, παπάδες, μεγαλοεπιχειρηματίες, μπάτσοι, στρατιωτικά στελέχη και διάφορες άλλες ηγετικές μορφές διοργάνωσαν δύο συγκεντρώσεις σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα. Συσπείρωσαν ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας το οποίο για άλλη μια φορά έφαγε τον πατριωτικό μουςακά της προπαγάνδας που του σερβίρουν και επέλεξε να αφοσιωθεί μια ολόκληρη μέρα κουνώντας σημαιάκια και χειροκροτώντας εκπροσώπους από κάθε λογής πολιτική-οικονομική εξουσία.

Μέσα σε αυτό το συνονθύλευμα ανθρώπων όμως υπήρχε και ένα ακόμη κομμάτι της κοινωνίας, μικρότερο αλλά συνειδητά στρατευμένο στον εθνικιστικό παροξυσμό. Κομμάτι που αποτελεί τον εχθρό της ελευθερίας, τον εκφραστή του μίσους για το διαφορετικό, την επιτομή της ιεραρχίας και της επιβολής του ισχυρότερου. Τους φασίστες. Για τις νεοναζιστικές οργανώσεις και τα μεμονωμένα χουλιγκάνικα παρακλαδία τους, τα δύο συλλαλητήρια λειτούργησαν ως ένα εύφορο έδαφος τόσο για τον ρατσιστικό λόγο τους, όσο και για τις δολοφονικές τους επιθέσεις.

Στο εθνικιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης στις 21/1 είδαμε τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia και την επίθεση με πέτρες στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο που ευτυχώς απωθήθηκε από την περιφρούρηση. Επιπλέον είδαμε τη Χρυσή Αυγή να βεβηλώνει το μνημείο του ολοκαυτώματος των εβραίων. Ομοίως, επίθεση δέχτηκε το Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ κατά το εθνικιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 4/2, η οποία αποκρούστηκε επίσης απ την αντιφασιστική περιφρούρηση. Οι μετέπειτα επιθέσεις στις καταλήψεις στη Παναιτωλίου 21 στο Κουκάκι και στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Φαβέλα στον Πειραιά, αποδεικνύουν το αυτονόητο: πως φασίστες και εξουσία εχθρεύονται κάθε χώρο που προάγει την ισότητα, την ελευθερία, την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη, που αμφισβητεί την ιδιοκτησία και εναντιώνεται στην εκμετάλλευση.

Δεν είναι τυχαίο που οι παραπάνω επιθετικές ενέργειες, έλαβαν χώρο κατά τη διάρκεια των λεγόμενων συλλαλητηρίων και μετά. Μπορεί όλος ο κόσμος που συγκεντρώθηκε να μην ανήκει επίσημα στην ακροδεξιά, να μη δηλώνει φασίστας, όμως πέτυχε το στόχο τους. Από καρνάβαλους, μετατράπηκαν σε "χρήσιμους ηλίθιους", αποτελώντας τις "πλάτες" για να λάβουν χώρα φασιστικές επιθέσεις (οι οποίες δεν θα μπορούσαν να συμβούν ξεχωριστά) και τον ακροατή στις παραληρηματικές ρητορείες βασισμένες στην ημιμάθεια και την προπαγάνδα. Δέκτες σε ιδεολογήματα όπως αυτό της εθνικής

ενότητας, τα οποία επωφελούν την κυριαρχία επισκιάζοντας τις ταξικές ανισότητες και δηλητήρια όπως ο εθνικισμός λειτουργούν αποπροσανατολίζοντας απ τα κοινωνικά προβλήματα. Κάτι που η εξουσία γνωρίζει καλά και χρησιμοποιεί επι σκοπώ.

Απόπειρες εθνικιστικής έκφρασης εμφανίστηκαν και στο Ηράκλειο Κρήτης. Όλες όμως βρήκαν μπροστά τους το αντιφασιστικό κίνημα της πόλης. Μέσα από μαζικές συνελεύσεις, συγκεντρώσεις και πολύμορφες δράσεις, δεν επιτρέψαμε ούτε λεπτό τους φασίστες της ΧΑ να ξετρυπώσουν. Ισοπεδώσαμε το ορμητήριο των γραφείων τους με τρεις συνεχόμενες επιθέσεις. Απαντήσαμε άμεσα και μαχητικά στην πρόκληση του περιφερειακού συμβούλου της ΧΑ και μπάτσου Σπυρόπουλου που τόλμησε να σηκώσει φασιστοπανό την ώρα του συμβουλίου. Εν τέλει, το κάλεσμα κάποιων ψεκασμένων για πατριωτικό συλλαλητήριο στην Πλ. Ελευθερίας κατέληξε ένα φιάσκο χάρις τις δράσεις μας τόσο την ίδια μέρα όσο και τις προηγούμενες.

Αντιφασισμός όμως σημαίνει και αλληλεγγύη. Στεκόμαστε δίπλα σε κάθε δομή αγώνα που δέχεται επίθεση από κράτος και παρακράτος. Δεν πρόκειται να αφήσουμε αναπάντητη την επίθεση στη Libertatia και στις δομές μας, καθώς όπως αναφέρουν και οι ίδιοι:

“ Η Libertatia στέγαζε τις ανάγκες ανθρώπων χωρίς την διαμεσολάβηση της εκμετάλλευσης του ενοικίου, ανθρώπων που προέρχονταν από εμπόλεμες ζώνες ή χώρες που επικρατεί η απολυταρχία, ντόπιοι προλετάριοι/ιες, μέλη της Lgbtqi+ κοινότητας, αλλά και γενικότερα άτομα με στεγαστικές ανάγκες στεγάστηκαν στο κτήριο. Ήταν ένας χώρος πολιτικής ζύμωσης, συνδιαλλαγής και συνάντησης, ένας χώρος που φιλοξένησε συζητήσεις και εκδηλώσεις για τον αντιφασισμό, τον αντισεξισμό, την εργασία. Ένας χώρος όπου ξεκίνησε και ριζώσε η δομή αυτομόρφωσης της κατάληψης, μια πραγματικά οριζόντια διαδικασία διάχυσης της γνώσης, σε αντίθεση με τον ακαδημαϊσμό της αυθεντίας. Ταυτόχρονα - και όχι αποκομμένα απ' τον πολιτικό χαρακτήρα του χώρου - στεγαζόνταν πολιτιστικές δράσεις και ομάδες, όπως η ομάδα κινηματογραφικών προβολών, μουσικού αυτοσχεδιασμού και η ανοιχτή βιβλιοθήκη. Το κοινό σημείο όλων των παραπάνω ήταν το είδος των σχέσεων που τους έδιναν ζωή, αντιιεραρχικές σχέσεις σεβασμού. Όλα αυτά υπήρχαν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν, γιατί η Libertatia θα μείνει.

Για εμάς λοιπόν οι καταλήψεις δεν είναι τα ντουβάρια τους, αλλά οι άνθρωποι - είναι οι σχέσεις που δομούνται εντός τους. Είναι μετερίζια αγώνα που μας βγάζουν στον δρόμο, είναι δομές του κοινωνικού και ταξικού αγώνα. Είμαστε εμείς που επιλέγουμε να στεγαζόμαστε πολιτικά, να δραστηριοποιούμαστε κοινωνικά και πολιτισμικά, και να ζούμε σε απελευθερωμένους χώρους, κοινωνικοποιώντας μέσα από αυτούς το λόγο και τις πρακτικές μας. ”

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΑΦΗ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΘΑ ΤΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ

Αλληλεγγύη στους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους που δέχτηκαν επίθεση

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

Αλληλέγγυοι-ες από την κατάληψη Ευαγγελισμού και τον Α/Α χώρο